

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eleny Závadskej a členiek senátu JUDr. Júlie Horskej JUDr. Marianny Reiffovej, v právnej veci navrhovateľky **E. K.**, narodenej X., bytom v P., č. d. X, proti odporkyni **Sociálnej poisťovni v Bratislave**, Ul. 29. augusta č. 8, o invalidný dôchodok, na odvolanie navrhovateľky proti rozsudku Krajského súdu v Žiline z 8. marca 2012, č.k.25Sd/7/2012-29, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Žiline z 8. marca 2012, č.k.25Sd/7/2012-29, **potvrďuje**.

Účastníci **nemajú** právo na náhradu trov odvolacieho konania.

Odôvodnenie:

Krajský súd v Žiline rozsudkom z 8. marca 2012, č.k.25Sd/7/2012-29, podľa § 250q ods. 2 OSP potvrdil rozhodnutie zo 6. septembra 2011, číslo X a 2 rozhodnutia z 18. januára 2012 číslo X, ktorým odporkyňa zamietla žiadosť navrhovateľky o invalidný dôchodok s odôvodnením, že nie je invalidná podľa § 71 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o sociálnom poistení“) lebo nemá pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť v rozsahu väčšom ako 40 % .

V odôvodnení uviedol, že zdravotný stav navrhovateľky po podaní opravného prostriedku znova posudzoval MUDr. J. Š., posudkový lekár sociálneho poistenia Sociálnej poisťovne, ústredie, Bratislava so sídlom v Žiline 4. januára 2012. Lekárske správy boli doložené výsledkami interného, cievneho chirurgického, cievneho, kožného a psychiatrického vyšetrenia, ako aj ECHO KG vyšetrenia. Po vyhodnotení predložených odborných nálezov, zhodne ako odporkyňa dospel k záveru, že navrhovateľka nespĺňa zdravotnú podmienku pre uznanie invalidity, pretože miera poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť je u nej určená podľa rozhodujúceho zdravotného postihnutia, ktorým je lymfatický opuch oboch končatín bez podstatného obmedzenia funkcie podľa kapitoly IX, oddiel B, položka 6, písm. a/, prílohy č. 4 zákona o sociálnom poistení na 25 %, zvýšená pre iné zdravotné postihnutia (recidivujúce erysipely, chronická žilová nedostatočnosť, úzkostne depresívna porucha, arteriálna hypertenzia II. WHO, stabilizovaná v liečbe) o 10 %, čo nemá za následok jej invaliditu. Súd prvého stupňa s poukazom na predložené odborné nálezy a závery odborných lekárov dospel k záveru, že zdravotný stav navrhovateľky bol posúdený dostatočne a objektívne a o správnosti posúdenia zdravotného stavu nemal žiadne pochybnosti. Nezákonnosť rozhodnutia a postupu odporkyne nezistil a preto uvedené rozhodnutie potvrdil ako vecne správne.

O trovách konania Krajský súd v Žiline rozhodol podľa § 250k ods. 1 OSP v spojení s § 250l ods. 2 OSP a navrhovateľke, ktorá v konaní nebola úspešná, náhradu trov konania nepriznal.

Proti tomuto rozsudku podala navrhovateľka odvolanie. Nesúhlasila s posudzovaním svojho zdravotného stavu a namietala, že novšie lekárske nálezy o jej nepriaznivom zdravotnom stave sú dokladom jej invalidity.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 250s OSP) preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo, bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 250l ods. 2 OSP v spojitosti s § 250ja ods. 2 OSP a dospel k záveru, že odvolaniu navrhovateľky nemožno vyhovieť.

Podľa § 71 ods. 1 zákona o sociálnom poistení je poistenec invalidný, ak pre dlhodobu nepriaznivý zdravotný stav má pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť o viac ako 40 % v porovnaní so zdravou fyzickou osobou. Miera poklesu schopnosti vykonávať

zárobkovú činnosť v percentách sa určuje podľa druhu zdravotného postihnutia, ktoré je rozhodujúcou príčinou dlhodobu nepriaznivého zdravotného stavu, a so zreteľom na závažnosť ostatných zdravotných postihnutí. Mieru poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť možno zvýšiť najviac o 10 %, ak závažnosť ostatných zdravotných postihnutí ovplyvňuje pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť.

Z obsahu súdneho aj dávkového spisu vyplýva, že navrhovateľka požiadala o priznanie invalidného dôchodku 24. augusta 2011.

Zo záverov posudku MUDr. M. S., posudkovej lekárky sociálneho poistenia Sociálnej poisťovne pobočky v Žiline z 24. augusta 2011 aj zo záverov posudku MUDr. J. Š., posudkového lekára sociálneho poistenia Sociálnej poisťovne, ústredia v Bratislave, vysunuté pracovisko v Žiline zo 4. januára 2012 vyplýva, že pri posudzovaní zdravotného stavu navrhovateľky a stanovení miery poklesu schopnosti navrhovateľky vykonávať zárobkovú činnosť sa posudkoví lekári zaoberali všetkými navrhovateľkou uvádzanými ťažkosťami a zohľadnili nálezy z odborných vyšetrení navrhovateľky (interného, cievneho chirurgického, cievneho, kožného a psychiatrického vyšetrenia, ako aj ECHO KG, osobného vyšetrenia pred posudkovým lekárom) ako aj obsah celej pripojenej zdravotnej dokumentácie navrhovateľky.

Posudkoví lekári zhodne navrhovateľke diagnostikovali chronický lymfedém, recidivujúce erysipely, chronickú žilovú nedostatočnosť, úzkostnú depresívnu poruchu a arteriálnu hypertenziu WHO II. stupňa. Za rozhodujúce zdravotné postihnutie stanovili lymfatický opuch oboch končatín, bez podstatného obmedzenia funkcie, ktoré sú zaradené v kapitole IX., oddiel B, položka 6. a) prílohy č. 4 zákona o sociálnom poistení s maximálnou mierou poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť 25 %, ktorá bola zvýšená pre iné zdravotné postihnutia (recidivujúce erysipely, chronická žilová nedostatočnosť, úzkostne depresívna porucha, arteriálna hypertenzia II. WHO, stabilizovaná v liečbe) o 10 %. Takýto pokles schopnosti navrhovateľky vykonávať zárobkovú činnosť však nemá za následok jej invaliditu. Lekári teda po vykonanom šetrení dospeli k zhodnému záveru, že navrhovateľka nie je invalidná podľa § 71 zákona o sociálnom poistení.

Navrhovateľka v konaní namietala správnosť posúdenia jej zdravotného stavu, ktoré vykonalí posudkoví lekári s poukazom na novšie lekárske správy o jej vyšetreniach, ktoré doložila v odvolacom konaní. Tieto doklady však nesvedčia o iných zdravotných ťažkostiach

navrhovateľky, ako o jej zdravotných ťažkostiach, ktoré boli predmetom posúdenia jej invalidity.

Navrhovateľka ani v odvolacom konaní nepredložila žiadny taký dôkaz, z ktorého by vyplývalo také hodnotenie jej zdravotného postihnutia odborným lekárom, ktoré by bolo v rozpore s hodnotením posudkových lekárov. Aj odvolací súd považoval preto za dostatočne preukázané, že posudkoví lekári hodnotili zdravotný stav a mieru poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť objektívne a komplexne, na základe aktuálnych nálezov odborných vyšetrení a ich posudky považoval za logické a presvedčivo odôvodňujúce záver o celkovej miere poklesu schopnosti navrhovateľky vykonávať zárobkovú činnosť iba o 35 %.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti rovnako ako odporkyňa a súd prvého stupňa dospeli k správne mu záveru, že navrhovateľka nie je invalidná podľa § 71 ods. 1 zákona o sociálnom poistení a nespĺňa podmienky nároku na invalidný dôchodok podľa § 70 ods. 1 citovaného zákona.

Podľa názoru odvolacieho súdu preto súd prvého stupňa nepochybil, ak na základe výsledkov vykonaného dokazovania považoval rozhodnutie odporkyne za vecne správne. Z uvedeného dôvodu Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok Krajského súdu v Žiline podľa § 219 OSP potvrdil ako vecne správny.

Odvolací súd poznamenáva, že navrhovateľka môže opätovne požiadať odporkyňu o preskúmanie miery poklesu schopnosti alebo o zmenu rozhodujúceho postihnutia a stanovenie novej miery poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť, ak by v budúcnosti došlo k zhoršeniu jej zdravotného stavu.

O trovách konania rozhodol odvolací súd podľa § 250k ods. 1 OSP tak, že účastníkom ich náhradu nepriznal. Navrhovateľka v konaní nebola úspešná a úspešná odporkyňa nemá právo na náhradu trov konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný riadny opravný prostriedok.

V Bratislave 24. apríla 2013

JUDr. Elena Závadská, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia :
Mária Kráľová